

Jan Paweł II

Na drodze pełnego i autentycznego doświadczenia Boga : przesłanie Papieża w związku z 750. rocznicą śmierci św. Klary : (Watykan, 9 sierpnia 2003 r.)

Salvatoris Mater 6/1, 392-393

2004

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

zanie tajemnic Maryja prowadzi was nieomylnie ku swemu Synowi! Nie wstyďte się odmawiać różańca indywidualnie, gdy idziecie do szkoły, na uniwersytet czy do pracy, na ulicy czy w środkach komunikacji publicznej; przyzwyczajajcie się odmawiać go w swoim gronie – w grupach, ruchach i stowarzyszeniach; w domach nie wahajcie się proponować modlitwy różańcowej rodzicom i rodzeństwu, bo ona ożywia i umacnia więź między członkami rodziny. Z pomocą tej modlitwy staniecie się mocni w wierze, niezłomni w miłości, radośni i wytrwali w nadziei.

Z Maryją, Służebnicą Pańską, odkryjecie, jak radosne i owocne jest życie ukryte. Razem z Nią, uczennicą Mistrza, pójdziecie za Jezusem po drogach Palestyny, stając się świadkami Jego nauczania i Jego cudów. Z Maryją, Matką Bolesną, towarzyszyć będziecie Jezusowi w chwilach męki i śmierci. Z Nią, Panną Nadziei, przyjmiecie radosne orędzie paschalne i bezcenny dar Ducha. [...]

Przesłanie Papieża w związku z 750. rocznicą śmierci św. Klary.
(Watykan, 9 sierpnia 2003 r.)*

Na drodze pełnego i autentycznego doświadczenia Boga

[...] Widząc determinację, z jaką nowa wspólnota monastyczna podążała śladami Chrystusa, uznając ubóstwo, trudy, utrapienia, poniżenie i wzgardę świata za źródło wielkiej duchowej radości, św. Franciszek z ojcowską miłością napisał do sióstr: «Ponieważ z natchnienia Bożego zostałyście córkami i służebnicami najwyższego i największego Króla, Ojca niebieskiego, i stałyście się oblubienicami Ducha Świętego, wybierając życie doskonałe według Ewangelii świętej, pragnę i przyrzekam osobiście – i w imieniu moich braci – otoczyć was, tak jak ich, serdeczną troską i szczególnym staraniem» (*Reguła św. Klary*, rozdz. VI, 3-4).

3. Klara włączyła te słowa do najważniejszego rozdziału swej *Reguły*, widząc w nich nie tylko jedno z pouczeń otrzymanych od świętego, ale samą istotę swego charyzmatu, który należy interpretować w trynitarnym i maryjnym kontekście Ewangelii o Zwiastowaniu. Dla św. Franciszka bowiem powołaniem Sióstr Ubogich było naśladowanie Maryi Dziewicy, pokornej Służebnicy Pańskiej, która za sprawą Ducha Świętego stała się Matką Boga. Pokorna Służebnica Pańska jest prototypem Kościoła – Dziewicy, Oblubienicy i Matki.

Klara postrzegła swe powołanie jako wezwanie do życia według przykładu Maryi, która ofiarowała swe dziewictwo, by przez działanie Ducha Świętego stać się Matką Chrystusa i Jego mistycznego Ciała. Czuliła się ściśle związana z Matką Pana i dlatego zwracając się do św. Agnieszki z Pragi – czeskiej księżniczki, która została klaryską – zachęcała ją: «Przyłgnij do Jego

* „L'Osservatore Romano” (wyd. polskie) 25(2004) nr 2, 14.

najśłodszej Matki, co poczęła Syna, którego niebiosy nie mogły ogarnąć, a jednak Ona przyjęła Go w niewielkiej świątyni swego świętego ciała i nosiła w swym dziewiczym łonie» (3 *List do Agnieszki z Pragi*, 18-19).

Postać Maryi towarzyszyła świętej z Asyżu na drodze powołania aż do końca życia. Wedle znamienego świadectwa, złożonego w procesie kanonizacyjnym, Matka Boża zbliżyła się do łoża konającej Klary i pochyliła swe oblicze nad tą, której życie było promiennym odbiciem Jej życia. [...]

HOMILIAE ET ALLOCUTIONES

Homilia w czasie Mszy św. z okazji obchodów
Dnia Życia Konsekrowanego.
(Watykan, 1 lutego 2003 r.)*

Wolni, aby kochać, wolni, aby służyć

1. «Gdy potem upłynęły dni ich oczyszczenia (...), przynieśli Je [Dziecię] do Jerozolimy, aby przedstawić Panu» (Łk 2, 22). Dzieciątko Jezus wstępuje do świątyni jerozolimskiej niesione na ręku przez Dziewicę Matkę.

«Zrodzony z niewiasty, zrodzony pod Prawem» (por. Ga 4, 4). Dzieli On los wszystkich pierworodnych synów swego ludu: zgodnie z Prawem Pańskim musi zostać «wykupiony» przez złożenie ofiary czterdzieści dni po narodzeniu (por. Wj 13, 2. 12; Kpł 12, 1-8).

Ów Nowo Narodzony, na pozór we wszystkim podobny do innych, nie pozostaje niedostrzeżony: Duch Święty otwiera oczy wiary starcowi Symeonowi, który się zbliża, bierze w objęcia Dziecię, rozpoznaje w Nim Mesjasza i wielbi Boga (por. Łk 2, 25-32). Dziecię to – prorokuje – będzie światłem dla pogan i chwałą Izraela (por. w. 32), ale także «znakiem, któremu sprzeciwiać się będą» (w. 34), ponieważ zgodnie z Pismem będzie sprawować sąd Boży. A zdumionej Matce pobożny starzec przepowiada, że dokona się to przez cierpienie, w którym również i Ona będzie uczestniczyć (por. w. 35). [...]

Przemówienie do chorych.
(Watykan, 11 lutego 2003 r.)**

Różaniec waszą modlitwą

2. [...] Gdy patrzymy na otaczaną wciąż figurę Matki Bożej z Lourdes, spojrzenie zatrzymuje się na różańcu, widocznym na Jej złożonych rękach. Wydaje się, że pogrążona w modlitwie Najświętsza Maryja Panna chce po-

* „L'Osservatore Romano” (wyd. polskie) 24(2003) nr 4, 55.

** „L'Osservatore Romano” (wyd. polskie) 24(2003) nr 4, 44.